

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 2 octombrie – 8 octombrie 2016

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

**A fi blând înseamnă a ști să fii împreună
cu oamenii și cu lucrurile în pace.**

Anselm Grun

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ciupleu Ioan Adrian, Horgoș Gheorghina, Moș Ioana, Muntean Vlad Alexandru, Pop Floarea, Silaghi George** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Duminica Învierii fiului văduvei din Nain

De ce Nain, satul cu un nume ce înseamnă în ebraică “frumos” sau “plăcut”, este locul unei procesiuni sub semnul morții? De ce pământul, creat pentru a fi un Paradis, loc al comuniunii cu Dumnezeu și între oameni, este un loc în care prin păcat, răul a pus stăpânire? Sunt întrebări ce bântuie omenirea de când lumea, întrebări ce nu-și găsesc răspunsuri și poate nici măcar nu au nevoie de răspunsuri, ci de soluții. La fratele Mihai a venit odată cineva, întrebându-l: “oare de ce mă doare spatele”. Călugărul din Prilog i-a răspuns: “mai bine m-ai întreba ce să faci ca să-ți treacă, nu de ce te doare”. La fel sunt întrebările noastre continue apropo de suferință, de existența răului și de moarte: nu de răspunsuri avem nevoie ci de soluții. Nu de cunoștințe, ci de mântuire. Au încercat deja Adam și Eva să guste din pomul cunoștinței și singurul răspuns a fost moartea. A încercat să înțeleagă și Zaharia, tatăl Botezătorului și răspunsul a fost mușenia. Adevărata soluție nu stă în “a cunoaște” ci în “a fi”: “fie mie după cuvântul Tău”. Nu este negarea înțelegerii, ci acceptarea unei rațiuni supra-rationale și a unei logici divine, dincolo de biata noastră logică umană.

De ce Nain? Fiindcă asta este lumea noastră: spațiul unei continue procesiuni sub semnul morții. De când ne naștem intrăm în acest alai ce ne poartă inexorabil înspre singura ieșire posibilă: neantul. Înspre acest Nain fără speranță, Isus își îndreaptă pașii, înspre un sat fără nici o importanță, ce nu e pomenit în niciun alt loc de-a lungul Sfintei Scripturi; înspre o văduvă necunoscută, fără nume, simbol al omenirii incapabilă de altceva decât de a însoți în tăcere, în lacrimi, cortegiul morții. Pașii lui Isus intersectează tocmai acest alai. Îl atinge și instantaneu împietresc picioarele ciocilor. Lacrimile mamei seacă și viața ia în stăpânire Nainul, ce își regăsește menirea, redevenind frumos și plăcut.

Cam așa se întâmplă când îl lăsăm pe Isus să întâlnească alaiul vieții noastre: atingerea lui alungă umbra morții din viața noastră. Unica poartă din Nain nu se mai află sub semnul neantului ci devine loc de trecere înspre adevărata viață, așa cum spunea Sfânta Tereza de Lisieux în momentul morții. Fiul lui Dumnezeu ne lasă atingerea lui dătătoare de viață în sacramentele Bisericii. Ele ne vindecă, ne iartă, ne mântuiesc și transformă Nainul, această Vale a Plângerii, în loc de comuniune cu Dumnezeu și de viață. Isus a venit printre noi nu pentru a ne explica suferința și moartea ci pentru a le lua asupra Lui. Să ne lăsăm atinși de iubirea și de îndurarea Lui și Raiul va înflori în viața noastră. Moartea se va transforma într-un simplu pasaj înspre adevărata viață, loc al comuniunii cu toți cei dragi ai noștri și cu Dumnezeu. Adevăratul nostru Nain...